

கொட்டியே உண்பனே அன்றி,
சுட்டாலும் வறூண்பனே என்பாள் !

சமதைத்தோர் கழம்பும், சோறும்,
சுவதைதிட வாயில் போட்டு,
சாப்பிட்டு விழுங்கும் போ தவனின்கண்

இமைப்பிலே வியர்வை தோன்ற,
எரிப்பினால் கண்ணீர் தோன்ற,
இழுத்தொரு தும்மலும் போட

நமைப்போல வறூ ஒருத்தி,
நாடியே நினதைதிட டாளோ?
“நானென்ன கறையைகை கொண்டனே நாலில் ?”

என எண்ணிச் சமையாய்க் கண்ணீர்,
சிந்தியே துடபைப்பாள் பாவி
ஏங்கிடுவாள் வஞ்சக நஞ்சு இன்றி !

தொட்டிலில் கிடந்த பாலன்,
துள்ளியே அப்பன் சோற்றில்,
தொடக்கின்ற சிறுநீரின் தொடர்பால்

விட்டுண்ண உப்போ மற்றும்,
வறேந்தச் சுவையோ எதுவும்,
வணைடாமென்ற பனதை உண்பான் !

மட்டிலா மகிழ்வகை காட்ட,
கட்டியே அணைத்துத் துக்கி,
மடியிலே கிடத்திக் கொஞ்சி ரசிப்பான் !

எட்டத்தில் தன்துயர் சலெல்லும்
எழிமிகு காட்சிகள் தன்னை,
இதயத்தில் கண்டு அவன் ரசிப்பான் !

வாசலில் யாரோ வரும்
ஓசையின் துடிப்புக் கேட்டு,
வரவறேகும் எண்ணமுடன் எழுவான் : அவரோ....

நசேமுடன் சந்தமிழை நிலைபெறச் செய்துவிடும்,
நிறைகுடத்தார் எனக் கண்டு மகிழ்ந்து : திருக்
கூறள் வழியே ஓம்பிடுவான் விருந்து !

விருந்துணவின் ருசிமறக்க : விருந்தாளி தருகின்ற
கரும்புநிகர் தன்மைஞ்சும் சுவையாம் : அது....
காதாரக் கேட்கும் தமிழ்க் கலையாம் !

பள்ளி சனெற்று வீ ட்டினுக்கு மதியவளே,
துள்ளிவரும் கிள்ளைமுகம் :பாலய நாளை
அள்ளித்தர அதனநினையில் மழ்கிப் பின்னர்....

சந்தமிழ்ச் சுவடிக்குள்ளே தீ நியுண்டு,
தீ ரா அலுப்புடனே வந்த சயே க்கு,
தந்தே அமுதமதை :ஊட்டிப் பின்னர்.....

தானுண்பாள் : கணவன் இலபை பழையசாதம்
வானமுது ஊறுகின்றகாயினோடும் : படித்தவர்கள்
தனென்றே பழந்தமிழை உண்ணல் போல !

bairaabaarath@gmail.com